

Франція очами Запоріжжя або історія однієї квартири

12 лютого 2019 р. команда юних журналістів вирушила до Запорізького академічного обласного українського музично-драматичного театру імені В.Г.Магара на виставу «Обережно-жінки!»

Перед початком вистави нас зустріли міми. Вони супроводжували гостей до зали, весело танцювали під французькі пісні, що лунали у фойє, та ніби запрошували нас відчувати дух Франції разом з ними.

Ця дивовижна історія розпочиналася так: «У Парижі з кожного вікна видно Ейфелеву вежу, а кожен парижанин-художник і спокусник».

Герой нашої історії, Серж Дюбуа, відомий паризький художник готується до зустрічі з Лулу - студенткою Сорбонського університету філологічного факультету. Серж дуже

нервував, що було помітно по його рухам, але коли нарешті дівчина заходить у кімнату Серж тепло її зустрічає та просить зачекати. Лулу тим часом обережно роздивляється кімнату, малюнки, що висять на стіні, мольберт та фарби, що стояли неподалік. Коли нарешті Серж повертається, Лулу починає весело розповідати про свої справи, навчання, іспит з французької, до якого вона добре готувалася, та історії, що з нею траплялися: «Уявляєш, я йшла з університету до тебе та раптом побачила маленьке кошеня. «Воно було таке пухнасте та руде, я хотіла забрати його собі, але матуся не дозволила.» - проторохтіла вона, стрибнувши на коліна до Сержа як справжнє кошеня. Після декількох хвилин розмови дівчина раптово починає бігти до дверей квартири, чим здивувала глядачів. Виявилось, що Лулу спізнюється на пари, але потім, сміючись, згадує, що пари вже закінчилися. Серж домовляється з дівчиною про наступну зустріч. Але раптом Лулу згадує, що має подарунок, та дарує йому носовий платочок з мереживом.

Коли ж дівчина виходить з квартири, Серж починає повторювати слова Лулу, швидко прибираючи кімнату, наче чекає наступного гостя. І ось, хтось дуже голосно почав стукати в двері. Це була Жаклін-барменша місцевого бару, в якому вони і познайомились. Вона також почала розповідати про своє життя, жалітися на відвідувачів бару. Серж уважно її вислухав, та запропонував прийняти душ. Жаклін швидко повертається та каже, що їй потрібно на роботу. Вони домовляються зустрітися через декілька днів. Жаклін виходить. Серж починає розповідати про своє життя, та про те, як він, схотівши щирої, справжньої любові, починає зустрічатися з декількома дівчатами одразу. «Йду кудись, і ось бачу, летить до мене на зустріч чарівна дівчина, я ж не можу пройти повз неї

непознайомившись,вірно?А ось ще,сиджу у кав'ярні та відчуваю на собі погляд,підіймаю голову а на мене дивиться янгол «Я обов'язково з нею познайомлюсь» - думаю про себе. Ну і як тут спокійно жити?»

Його роздуми перериває третя гостя, пані **Марисабель** - жінка знатного статусу,яка має успішного та багатого чоловіка, але надає перевагу мистецтву,та усьому,що з цим пов'язано(Сержу). Він ніби гіпнотизує її своїми байками про мистецтво,але глядачі зрозуміли,чого насправді хоче Серж від заможної жінки(грошей). Згодом, Марисабель залишає кімнату.

Минає день,два,три..

І ось, настає той день,який змінив життя героїв назавжди...

У четвер,як було заплановано, Лулу завітала до Сержа з радісною звісткою,що склала іспит на відмінно.Вона щось розповідала про себе,але Серж вже не слухав її...А ховався у ванній від голосних звуків гуркоту дверей. Коли Серж наважився відчинити двері,то побачив темну як ніч Жаклін,що вирішила навідати свого коханого.А ще за декілька хвилин до квартири вривається пані Марисабель...

Що ж зробили жінки з Сержем?Чи

обрав він із них своє «Справжнє кохання?»...

Розв'язок цієї дивної історії ви можете дізнатися,якщо завітаєте до театру В.Г.Магара на цю виставу.

Глядачі,що виходили з зали після вистави, активно ділилися своїми враженнями,хоча було зрозуміло без слів,що всі були у захваті. На протязі усієї вистави актори взаємодіяли з глядачами, було навіть таке: Серж підійшов до однієї дівчини та почав показувати,як можна знайомитись зі студентками,просто запитавши «Котра година?» та навіть залишив свою візитку. Після вистави усі були усміхненими та з добрим настроєм відправились додому,розповідаючи про свої враження.

Наша команда юних журналістів радить усім хоч раз завітати до **Запорізького академічного обласного українського музично-драматичного театру імені В.Г. Магара.**

Автор: Паламарчук Поліна